

Romandre sol.

Romandre sol, té una part de decisió.

Camins seleccionats,

creences o necessitats.

Experiències.

Però al final, en aquest cas.

La soledat és una decisió.

Per no voler fer el que caldria,

per tenir multitud.

Però jo, no vull multitud.

Només et vull a tu.

No sé qui ets i tot això, és per tu.

Sí estiguessís, estariem fent altres coses.

I el que es pogués crear.

La resta de món, m'és igual.

Abans apareguís,

la resta podrà oblidar abans de mí.

Mentrestant,

estaré sol.

Esperançat, desitjos, il·lusionat,

perquè potser;

Avui serà el dia,

en el que et presentís.

Com l'amor de la meva vida.